

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מנחות

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאור' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תוכב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ט כל קרבנות הציבור

גמ' פג : - פז.

תנא דברייתא - עומר, ושתי הלחם (וכן לר' נתן ור"ע) אפי' מישן בדיעבד,
ר' יוסי בר"י - אפי' מחו"ל [דחדש חו"ל דאו' לכן מקרבינן] - דלא כמשנתנו

ביכורים מתמרים שבהרים ופירות שבעמקים ומעציץ ומספינה -
עולא ור' יוחנן - לא קידש [מארצך], רב אחא בר הונא ור"ל - קידש [ככחוש בקדשים]

שתי הלחם קודם לכל המנחות (לרש"י שלנו אף מנחת קנאות, לרש"י כת"י - מנחת קנאות באה אחר העומר), לכל
הביכורים, לנסכים

לכתחלה אין מביאין (לרש"י - עומר ושתי הלחם) מבית הזבלים, השלחים, האילן

למשנתנו צריך נרה שנה ראשונה, ובשניה זורעה בלי חרישה (רש"י כת"י - אלא בשעת זריעה), לברייתא א'
צריך עוד חרישה בשניה

ספק אי לוקה משום מקדיש בע"מ (1) בסולת שהתליעה (ספק אי רוב החיטין או רוב הסאין) (רש"י - או
שעלה בו אבק קמח [תמימים יהיו לכם ולמנחתם]), (2) בעץ שהתליע, (3) בשמן מזית שלא הביא שלישי
(לרש"י לר"ש ברבי), (4) שרוי, (5) כבוש, (6) שלוק, (7) ביין שיש קמחים לריבוי (ושאר פסולים)
[תמימים וכו' ונסכיהם]

{ חכמה בתקוע דרגילין בשמן זית, שמן כמעייין בחלקו של אשר (גוש חלב) }

למנורה שמן זית זך כתיב - הראשון שיוצא בסלים לפני שטוענו -
למשנתנו ולר"י אחר שכותש, לברייתא אחר שטחן

ולמנחות אפי' אחר שטוענו [זך כתיב למאור, חסה התורה על ממון]

לר"י מסננים השמן סביבות דופני הסל וטוענים באבנים [רש"י - בלי שמרים]

{ שלחן ומנורה לא לאכילה/לאורה אני צריך, נר מערבי עדות שהשכינה שורה בישראל }

נסכים מיין ישן מדאשתקד - לחכמים כשר, לרבי לכתחלה פסול [יין כי יתאדם],
מיין מתוק, מבושל, מעושן פסול, בדיעבד לרבינא לרש"י פסול, לרב אשי פסול,
מתוק מחמת השמש כשר, מאליו - פסול

יין מענבים הסמוכים לקרקע, מכרמים שחפרו פעמיים, בחביות בינוניות, מאמצע החבית

{ שומרי ירושלים : "כי בחר ה' בציון", בחורבנו - "אתה תקום תרחם ציון", "בונה ירושלים ה'" }

רש"י פד . - פז.

רש"י שלנו - לר' יוחנן מקריבין עומר מכרמל אע"פ שאינו ביכורים (איתותב)

לרש"י - משומר בשביעית מותר באכילה

לרש"י - כלי חרס כארץ וא"צ לינקב, בשל עץ - לרש"י - צריך לינקב

מנר מערבי היה מדליק ומסיים -

רש"י כת"י - מדליק תחלה ומסיים ההטבה ואוחז הישנה בידו עד שהטיב ומדליקה, ואח"כ מדליק
ממנה השאר

יין מתוק - ל"ב דרש"י - תירוש